

Τῆ ΚΔ' ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Μνήμη τοῦ ἁγίου ἐνδόξου Ἱερομάρτυρος καὶ Ἰσαποστόλου
Κοσμά τοῦ Αἰτωλοῦ, ἀθλήσαντος δι' ἀγχόνης κατὰ τὸ ἔτος 1779.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΝΔΟΞΟΥ

ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΚΑΙ ΙΣΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

ΚΟΣΜΑ ΤΟΥ ΑΙΤΩΛΟΥ

Ποίημα Γερασίμου Μοναχοῦ Μικραγιαννανίτου

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν
Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ
ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ
Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης
σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω,
ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ
δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν
ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν
τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ
πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ
κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ
περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ
ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου
δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν
τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται,
οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν
φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι
πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν
αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ
μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῶων
αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ
ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν
ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει
καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος

καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ὡς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρούμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρωσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοιξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἠδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

*** * ***

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, τὸ Μακάριος ἀνήρ. Εἰς δὲ τὸ Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν στίχους σ' καὶ φάλλομεν τὰ Προσόμοια τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος Πα φ

Κυριε εκεκρααξαπροοοςσεεισα

κουουσοονμουεισακουσονμου Κυυυ

ριιιιε Κυριεεκεκρααξαπροοςσε

εισααακουσοονμουπροσχεστηφωνηη

ητηηςδεησεωωωωςμουεντωκεκρα

γεναιαιμεπροοοςσεεισαακουσονμουου

Κυυριιεε

Κατευθυνθηητωηπροοοσευχηηη

μουωςθυμιαααμααενωπιοοοον

σουεπααρσιιιςτωνχειειειρωωωω

ωνμουθυσιιαεεεσπεριιινηηει

σααααακουσονμουου Κυυριιεε

Ἡ Στιχολογία.

Ηου Κυυριεφυλακηντωστοματιιμου

καιθυυρανπεριοχηςπεριταχειλημου

M^{B8} η εκκλη νης την καρ δι ανμου εις λογους πο νη
ρι ι αστου προ φα σι ζεσθαι προ φα ασεις εν αμαρ τι ι
αις

Σ^{B8} υν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι αν
και ου μη συν δυ α σω με τα των εκλεκτων αυτων

Π^{B8} αι δε ευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε
λεγ ξει με ε ε λαι ον δε αμαρ τω λου μη λι πα
να α τω την κε φα λη ην μου

Ο^{B8} τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο
κι αις αυ των κα τε πο θησαν ε χο με να πε τρα σι
κρι ται αυ των

A^{B8} κου σονται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν θη
σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε
σκορ πι σθη τα ο στα αυ των παρα τον Α α δην

Ο^{B8} τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι
οι μου ε πι σοι οι ηλ πι σα μη αν τα νε λη στην ψυ χη

ηνμου

Φυλαξον με απο παγιιδος ης συν ε
στησαν το ομοι και απο σκανδαλων των ερ γα ζο
με ενων την ανομιιαν

Πεσονται εν αμφιβληστρο αυτων οι αμαρτω
λοι κατα μονας ειμι εγω εως αν παρε

ελθω

Φωνη ημου προς Κυριον ε κεκραξα φωνη
ημου προς Κυριον ε δε η ηθην

Εκχεω ενωπιον αυτου την δεησιν
μου την θλιψιν μου ενωπιον αυτου απαγγελω

Εντω εκλειπειν εξ εμου το πνευμα μου και
συ εγνωστας τριβους μου

Ενοδω ταυτη η ε πορευο ο ομην εκρυ
ψαν παγιδαμοι

Κατενοουν εις τα δεξια α και ε

πε βλέπον και ουκ η ην ο ε πι γι νωσκωνμε

A πω λε το φυ γη η απ ε μου και ουκ ε ε

στινο εκ ζη τωντην ψυ χη ηνμου

E κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ ει

η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη ζω ωντων

Π ροσχεσ προς την δε η σι ινμου ο ο τι ε τα πει

νω θην σφο ο δρα

P υ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κοντων με ο ο

τι ε κρα ται ω θησαν υ περ ε με

E ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χη ηνμουτου

ε ξο μο λο γη σα σθαιτω ο νο μα τι ι σου

E με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου αν τα

πο δω ως μοι

E κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ ρι

ε ει σα ακ ου σον της φω νη ης μθ

Γ ε νη θη η τω τα ω τα σου προ σε χοντα εις την

φω νηνητης δε η σε ω ωςμου ^ε_χ

Προσόμοια τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ Ὑψίστου κληθεῖς.

Στίχ. α'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἰλασμός ἐστίν.

Ὁ Ἀποστόλων τὸν ζῆλον κεκτημένος, ὅτε φῶς οὐράνιον, ἐν τῇ καρδίᾳ σου, δι' ἀρετῆς τελειότητα, κατασκηνώσαν, χάριτος θείας πλήρη σε ἔδειξε, τότε ὡς πολύφωτος ἥλιος ἔλαμψας, ἐξ Ὄρους Ἄθω καὶ ἠύγασας, πάσῃ Ἑλλάδι, Εὐαγγελίου τὸ θεῖον κήρυγμα, βίου ἀμέμπτου τὴν λαμπρότητα, ἀναφαίνων Κοσμᾶ Ἰσαπόστολε, ὑποθήκαις ἀγίαις, καὶ ἡθῶν τῇ καθαρότητι.

Στίχ. β'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε· ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Εὐαγγελίου ὁ μέγας ὑποφήτης, τὸ εὖσημον ὄργανον, βίου σεμνότητος, ὁ τῆς ἀγάπης διδάσκαλος, τοῦ Παρακλήτου, τὸ θεῖον στόμα καὶ μεγαλόφωνον, Κοσμᾶ Ἰσαπόστολε μύστα τῆς χάριτος, τίς κατ' ἀξίαν τοὺς κόπους σου, καὶ τοὺς ἀγῶνας, ἐκδιηγῆσεται οὓς περ ἤνυσας, ὡς γὰρ ὁ Παῦλος θείῳ ἔρωτι, ἵνα πλείστοις κηρύξης τὰ κρείττονα, κατ' αὐτὸν τοῦ Σωτῆρος, τὸν Σταυρὸν Πάτερ ἐβάστασας.

Στίχ. γ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἐνδεδυμένος τὴν δύναμιν ἐξ ὕψους, καὶ λόγον σωτήριον, ἐκ τῶν χειλέων σου, τῇ ἐπιπινοίᾳ τοῦ Πνεύματος, ὡς πολυχεύμων, ἀναβλυστάνων πηγὴ μακάριε, πλουσίως κατήρδευσας ψυχῶν τὰς αὐλακας, ἐξηραμμένας τὸ πρότερον, παθῶν τῇ ὕλῃ, χωρία, πόλεις καὶ νήσους Ἄγιε, καταφωτίσας τῷ κηρύγματι, καὶ Μαρτύρων στεφθεῖς διαδήματι, ὧ Κοσμᾶ θεηγόρε, ἡμᾶς ῥῦσαι πάσης θλίψεως.

Προσόμοια ἕτερα.

Ἦχος ὁ αὐτός. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Στίχ. δ'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Αἰτωλίας τὸ βλάστημα, Ἐκκλησίας τὸ στήριγμα, καὶ σοφὸν

διδάσκαλον θείῳ Πνεύματι, Εὐαγγελίου τὸν κήρυκα, καὶ βίου σεμνότητος, φυτοκόμον ἀληθῆ, τὸν τῷ λόγῳ ἐκτίλλοντα, τὰ ζιζάνια, καὶ ψυχὰς γεωροῦντα θείῳ φόβῳ, μακαρίσωμεν ἀξίως, Κοσμᾶν τὸν μέγαν φιλέορτοι.

Στίχ. ε΄. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Καὶ ἐν Ἄθῳ διέπρεψας, καὶ ἐν πόλει τοῦ Βύζαντος, διδασκαίς καὶ πράξεσι θείας πίστεως, Μακεδονίαν δὲ Ἄγιε, καὶ Ἑπειρον ἅπασαν, δρόμῳ Ἀποστολικῷ, καὶ τὰς νήσους διέτρεξας, πόνοις πλείοσι, πρὸς ἀγάπην τὴν θεῖαν διεγείρων, καὶ τὴν κτῆσιν τῶν κρειπτόνων, Κοσμᾶ πιστῶν τὰ συστήματα.

Στίχ. ς΄. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ὡς ὁ Παῦλος ὁ ἔνθεος, τὸ Χριστοῦ Εὐαγγέλιον, πανταχοῦ ἐκήρυξας ἱερώτατε, ἐκ Βυζαντίου ἀρξάμενος, δυνάμει τοῦ Πνεύματος, μέχρι δὲ Ἰλλυρικῷ, γεγονῶς πλείστους ἔσωσας, τοῖς σοῖς σκάμμασι, καὶ ἀγχόνῃ τὸν δρόμον σου τελέσας, μαρτυρίῳ ἐκοσμήθης, Πάτερ Κοσμᾶ Ἰσαπόστολε.

Δόξα. **Μέλος Δοσιθέου Κατουνακιώτου.**

Ἦχος Πά

ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και
Α γι ω Πνευ μα α α τι
η με ε ρον λαμ πρωωσ α α νε ε τει ει λεν
τϛ Ι σα πο στο ο ο ο λϛ Κο σμα α η πα α
νη η γυ υ ρις την Εκ κλη σι ι α α αν λαμ
πρϛ υ νϛ ϛ ϛ ϛ σαν δευ τε ε ουν οι τη δι
δα σκα λι ι α Αυ τϛ ϛ ε ε ε πο ο με ε

ε νοι ^{Πα} προς αυ το ον βο ο ο η η σω ω ω
 μεν ^{Κε} και αι ροις ο τω θει ει ω φω τι κα α ταυ
 γα α σθει ει ει εις ^{Δι} και της ευ σε βει ει ας τον ^{Κε}
 λο γο ον τρα α α νω ω ω σα ας ^{Πα} εν τη δο θει
 ει ση η η σοι χα α α ρι ι ι ι τι ^{Κε} και αι ροις των
 Α πο στο λων μι μι ι της ^{Δι} ως τζ ζη λθ ς ς εμ
 πλε ε ως και τοις ^{Πα} δρο ο ο μοι οις ^{Κε} ο μο ο ο ο
 τρο ο ο ο πος ^{Κε} και αι αι αι αι ροις της Αι τω λι ας
 βλα α στος ^{Κε} τζ Α γι ω νυ υ μθ Ο ο ρθ ς
 ςς κα αυ χη η η μα ^{Πα} και πα α α α α α α
 α ση ης ^{Κε} Εκ κλη η σι ι ας κο ο σμος θει ει ει
 ος ^{Κε} αλλ ω Μαρ τυ υ ρω ων συ υ να α α
 θλε Ι ε ρο μα α α α αρ τυ υς σο ο φε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ^{Δι} πρε σβε ευ ε Χρι στω ω ω τω ω ^{Πα}
 ω Θε ε ω ^{Κε} ε λε η θη η η η η η ναι ^{Κε}
 τα α α ασ ψυ χα α ας η η η η μων ^{Κε}

Κ^{Πα} αι νυ υ υ υν και αι αι α α ει και εις
τς ς ςς αι αι ω ω ω νας των αι ω ω ω
νων α α α μην

Τ^{Πα} ις μη μα κα ρι σει σε Πα να γι α α α Πα α ρθε
ε ε νε τις μη α νυ υ μνη σει ει σου τον α λο ο
ο χε ε ευ τον το ο ο ο κον ο γαρ α χρο νως
εκ Πα τρος εκ λα αμ ψας Υι ος μο ο νο γε ε νης
ο αυ τος εκ σου ου της α α α γνη η ης προ ο η ηλ
θεν α φρα α α στως σα αρ κω ω ω θεις φυ σει
θε ε ε ο ο ος υ πα α αρ χων και φυ σει γε
νο ο με ε νος α ανθρωω ω πος δι ι η η η
η μας ουκ εις δυ α α δα α προ σω ω ω ω των
τε μνο ο με ε ε ε νος αλλ εν δυ α α δι ι
φυ υ σε ε ων α συγ χυ υ τως γνω ω ω ρι ζο ο
με ε ε ε νος αυ το ον ι ι κε τε ευ ε σε μην πα

αμ μα κα α α α ρι ι ι ι στε ε λε η θη η η

η η η ναι τα ας ψυ χα α ας η η η η μω ω

ω ω ω

Εἴσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῶμα·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανόυ, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἰλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξηγήσεις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος Δι-Θ

Φ ὠς ι ι λα α ρο ο ον α γι ι α ας

δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τϛ

ϛ ϛ Πα α α τρος ου ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι

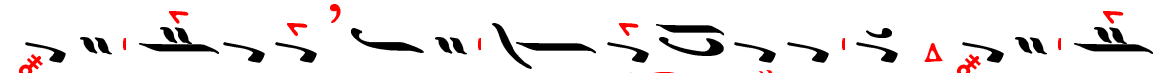
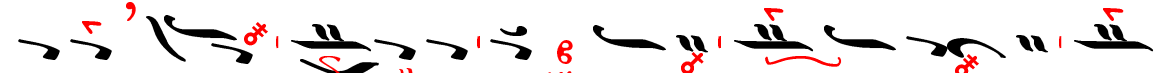

ου μα κα α ρος Ι η η σϛ ϛ ϛ Χρι ι

στε ε ε ε λ θο ο ον τες ε πι τη η η ην

η η λι ι ι ου δυ υ υ υ υ σιν ι ι

δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον

υ υ μνϛ ϛ με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα Υι υι ο

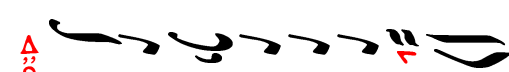

 ο ο ν και αι Α α α γι ο ο ν Πνε ε ε ε ευ μα α α

 Θε ε ε ο ν α ξι ι ο ο ο ν σε ε εν πα α α σι

 και αι ροι οι ο ις υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι

 αι αι αι σι ι ι αι Γι υι ε ε Θε ε ς

 ς ς ζω ω η η η ν ο ο ο δι δας δι ι ο ο ο

 ο ο κο ο ο σμος σε ε δο ξα α α α α α

 α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

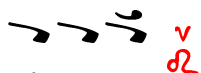
Καὶ φάλλεται τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας.

ᾠχος πλὴν Νη ς

I δα ς δη ευ λο γει ει τε τον Κυ ρι ο ν

 πα αν τες οι δα ς λοι Κυ ρι ς

Στίχ. α'. Οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου,

 εν αυ λαις οι οι κς ς Θε

 ου ημων

I δα ς δη ευ λο γει ει τε τον Κυ ρι ο ν

 πα αν τες οι δα ς λοι Κυ ρι ς

Στίχ. β'. Ἐν ταῖς νυξίν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια Δ
δ

και ευ λο γει τε ε τον Κυ ρι ον ν
δ

I δ ο δ η ευ λο γει ει τε τον Κυ ρι ον Δ
δ

πα αν τες οι δ ο λ ο ι Κυ ρι ι ο ο ο ο ν
δ

Τῇ Δευτέρῃ ἑσπέρας.

Ἦχος Δι - Θ

K υ υ ρι ος ει σα κ ο σε ται μ ο εν τω Δ
δ

κε κ ρ α γε ε ναι με προ σ αυ τον ε
δ

Στίχ. α'. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου· ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με. Οἰκτείρησόν με Δ
δ και

ει σα κ ο σ ο ν τ η σ προ σ ευ χ η η σ μ ο Δ
δ

K υ υ ρι ος ει σα κ ο σε ται μ ο εν τω Δ
δ

κε κ ρ α γε ε ναι με προ σ αυ τον ε
δ

Στίχ. β'. Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω, ὅτι σὺ, Κύριε Δ
δ κα τα μ ο ν α σ επ ε λ πι δι κα τω κι

σα α σ με Δ
δ

K υ υ ρι ος ει σα κ ο σε ται αι μ ο εν τω Ζ'
δ

κε κ ρ α γε ναι με προ σ αυ το ο ον Δ
δ

Τῆ Τρίτῃ ἑσπέρας.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Τ ο ε λε ος σθ Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με ^Δ _{δλ}

πα σαστας η με ρα στης ζω ης μθ ^π _ρ

Στίχ. α'. Κύριος ποιμαίνει με και οὐδέν με ὑστερήσει· ^Δ _{δλ} εἰς τόπον

χλόης ^Δ _{δλ} ε κει με κα τε σκη νω σεν ^Δ _{δλ}

Τ ο ε λε ος σθ Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με ^Δ _{δλ}

πα σαστας η με ρα στης ζω ης μθ ^π _ρ

Στίχ. β'. Ἐὰν γὰρ και πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου ^Δ _{δλ} οὐ

φοβηθήσομαι κακά ^Δ _{δλ} ο τι συ υ μετ ε μθ ς ς ει ^Δ _{δλ}

Τ ο ε λε ος σθ Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με ^Δ _{δλ}

πα σαστας η με ρα στης ζω η ης μθ ς ς ^π _ρ

Τῆ Τετάρτῃ ἑσπέρας.

Ἦχος ♯ Πα ρ Κε ρ

Ο θε ος εν τω ο νο μα τι σθ σω σον με ^ν _ρ

και εν τη δυ να μει σθ κρινεις με ^υ _ρ

Στίχ. α'. Ὁ Θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου ^υ _ρ ε νω τι

σαι τα ^χ ρη μα τα τθ στο μα τος μθ ^υ _ρ

Ο Θε ος εν τω ο νο μα τι σε σω σον με ^{ν'} ²²

και εν τη δυ να μει σε κρινεις με ^u ⁹

Στίχ. β'. Ἴδου γὰρ ὁ Θεὸς βοηθεῖ μοι ^u ⁹ και ο Κυ ρι ος

αν τι ληπτω ρ της ψυ χησ μω ^u ⁹

Ο Θε ος εν τω ο νο μα τι σε σω σον με ^{ν'} ²²

και εν τη δυ να μει σε κρινεις με ε ε ε ^u ⁹

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας.

Ἦχος ^Δ ³ Δι - ο

Η βο η θει α α μω πα ρα Κυ ρι ι ι ο

^Δ ³ τω ποι η σαντος τον ο ρα νον και την γη ην ⁶ ³

Στίχ. α'. Ἦρα τοὺς ὀφθαλμοὺς μου εἰς τὰ ὄρη ^Δ ³ ο θεν η ξει

η βο η θει α μω ^Δ ³

Η βο η θει α α μω πα ρα Κυ ρι ι ι ο

^Δ ³ τω ποι η σαντος τον ο ρα νον και την γη ην ⁶ ³

Στίχ. β'. Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ ^Δ ³ φυ λα ξει

την ψυ χην σε ο Κυ ρι ος ^Δ ³

Η βο η θει α μπα ρα Κυ ρι ι ς τς
 ποι η σαντος τον ς ρα νο ον και τη ην γη η
 ην

Τῆ Παρασκευῆ ἑσπέρας.

Ἦχος ρα Γα φ

Ο Γα Θε ος α ντι λη πτω ρ μ ε ι το ε λε
 ο ος ς προ φθα α σει με

Στίχος α'. **Ε** ξε λθ με εκ των εχ θρων μ ο Θε
 ος και εκ των ε πα νι στα με νων επ ε με ε λυ

τρω σαι αι με

Ο Γα Θε ος α ντι λη πτω ρ μ ε ι το ε λε
 ο ος ς προ φθα α σει με

Στίχος β'. **Ρ** υ σαι με εκ των ερ γα ζο με νων την α
 νο μι αν και εξ αν δρων αι μα των σω σον με

Ο Γα Θε ος α ντι λη πτω ρ μ ε ι το ε λε ο
 ος ς προ φθα σει με ε ε ε

και τα Ἀναγνώσματα.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

(ὶ΄ 7, γ΄ 13-16, ἐκλογή).

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων, καὶ εὐλογία Κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν αὐτοῦ. Μακάριος ἄνθρωπος, ὃς εὔρε σοφίαν, καὶ θνητός, ὃς εἶδε φρόνησιν. Κρεῖσσον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι, ἢ χρυσίου καὶ ἀργυρίου θησαυρούς. Τιμιωτέρα δέ ἐστι λίθων πολυτελῶν· εὐγνωστός ἐστι πᾶσι τοῖς ἐγγίζουσιν αὐτήν· πᾶν δὲ τίμιον, οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστίν. Ἐκ γὰρ τοῦ στόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη, νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ. Τοιγαροῦν, ἀκούσατέ μου, ὦ τέκνα, σεμνὰ γὰρ ἐρῶ· καὶ μακάριος ἄνθρωπος, ὃς τὰς ἐμὰς ὁδοὺς φυλάξει. Αἱ γὰρ ἔξοδοί μου, ἔξοδοι ζωῆς, καὶ ἐτοιμάζεται θέλησις παρὰ Κυρίου. Διὰ τοῦτο παρακαλῶ ὑμᾶς, καὶ προΐεμαι ἐμὴν φωνὴν υἱοῖς ἀνθρώπων. Ὅτι ἐγὼ ἡ σοφία κατεσκεύασα βουλήν καὶ γνῶσιν καὶ ἔννοιαν ἐγὼ ἀπεκαλεσάμην. Ἐμὴ βουλή καὶ ἀσφάλεια, ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἰσχύς. Ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ, οἱ δὲ ἐμὲ ζητοῦντες εὐρήσουσι χάριν. Νοήσατε τοίνυν ἄκακοι πανουργίαν, οἱ δὲ ἀπαίδευτοι ἔνθεσθε καρδίαν. Εἰσακούσατέ μου καὶ πάλιν, σεμνὰ γὰρ ἐρῶ, καὶ ἀνοίγω ἀπὸ χειλέων ὀρθά. Ὅτι ἀλήθειαν μελετήσῃ ὁ λάρυγξ μου, ἐβδελυγμένα δὲ ἐναντίον ἐμοῦ χεῖλη ψευδῆ. Μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου· οὐδὲν ἐν αὐτοῖς σκολιόν, οὐδὲ στραγγαλιῶδες. Πάντα εὐθέα ἐστὶ τοῖς νοοῦσι, καὶ ὀρθὰ τοῖς εὐρίσκουσι γνῶσιν. Διδάσκω γὰρ ὑμῖν ἀληθῆ, ἵνα γένηται ἐν Κυρίῳ ἡ ἐλπίς ὑμῶν, καὶ πλησθῆσεσθε Πνεύματος.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(μγ΄ 9-14).

Τάδε λέγει Κύριος· Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. Τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς, τίς ἀκουστὰ ποιήσῃ ὑμῖν; Ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν, καὶ δικαιωθήτωσαν, καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς, ὃν ἐξελεξάμην· ἵνα γνῶτε καὶ πιστεύσητε καὶ συνῆτε, ὅτι ἐγὼ εἶμι. Ἐμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔσται. Ἐγὼ εἶμι ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σῶζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα, ὠνείδισα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος. Ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός· ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἶμι, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος. Ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέφει αὐτό; Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ἡμᾶς, ὁ ἅγιος Ἰσραήλ.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(γ' 1-9).

Δικαίων ψυχὰι ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄφηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπὶς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέειρασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτούς ἀξιούς ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτὸν συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμένουσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἀγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ

ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένας ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορὸς· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορὸς· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον

τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

Εἰς τὴν Λιτὴν. Ἰδιόμελα.
Μέλος Δοσιθεοῦ Κατουνακιώτου.

Ἦχος ᾠ Πα ρ

A ^{Πα} γαλ λ ε ν Κυ ρι ι ι ω η Εκ κλη σι ι α α
^Μ τ ε Χρι ι στ ε ^{Πα} με τα τ ε ς θει ο ς Α πο στο λ ε ς νυμ φα
γω γον θει ο ν κτη σα α με ε νη ²² και δι δα σκα λον
εν θε ε ο ν και στο μα θε ο σο ο φον ^{Πα} Κο σμα αν τον
Ι ι σα πο ο ο ο στο ο ο ο λον ^{Πα} Ευ α γγε
λι ο γαρ τον λο γον σο φω ς ε κη ρυ υ ξε ^{Πα} και των πι
στων τας καρ δι ι ι α ς ²² θει ω φο βω ω ε ρ ρυ υ
υ υ θ μι ι ι ι σε ^{Πα} και μα ρ τυ ρι ι κω ω τε ε
^Μ λει δο ξα σα α στον Θε ε ο ν ^{Πα} της αι ω νι ο δο ξης
η ξι ι ω ω ται ²² Α πο στο λων και Μα ρ τυ υ υ
^Μ ρω ω ω ν συ νω ω ν χο ρει ει ει αι ς ^{Πα} μεθ ω ν
και προ σβε ε ευ ει ει ²² υ πε ρ τω ω ν ψυ χω ω ω ω ν

η η η η μων

Ἦχος Δι-Θ

A Δι πο στο λι κην α νυ σα ας πο ρει ει αν

πλει στας πο λεις και χω ω ρας δι ε ε ε ε δρα α α α

μεσ Δ ωσ ου ρα νι ος αν θρω ω ποσ Δ και ε πι ι

ι ι γει ει ος α α γγε ε ε λος Δ Κο ο σμα

α α α Ι σα πο ο ο στο ο ο λε Θ α γα πη

θει α γαρ ρω ω ω ν νυ υ με ε ε νος Δ το α σθε

νες της σαρ κοσ Δ την τσ πλη σι ον σω τη ρι αν ο λη

ψυ χη η η η ε ξε ζη η η τη η η η σασ Θ και

στο μαθει ει ον γε νο ο ο με νος Δ εξ α να ξι

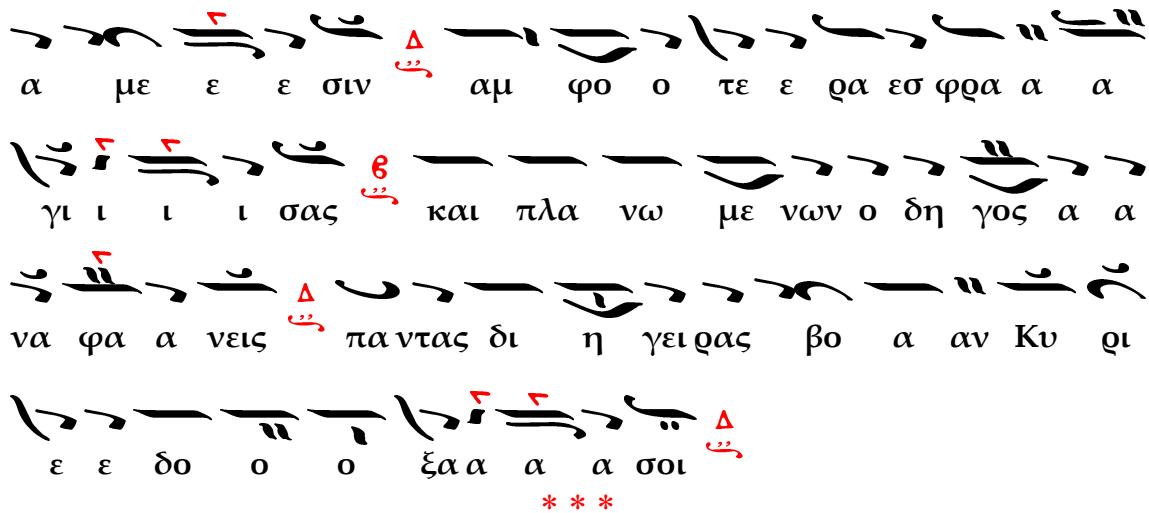
ων α ξι ρσ πολ λης Χρι στω προ ση η η η γα α α α

γες Δ και κο μω σαν θει αι αι αις πρα α ξε ε σι την

Εκ κλη σι ι ι ι αν α νε ε ε δει ει ει ει ξας Θ

σο φι α γαρ και χα ρι ι τι Δ ε πι στω ω σω ω

ω τον λο ο γον Δ και θαν μα α α α τω ω ν δυ να

Εἰς τὸν Στίχον. Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις τῶν Ἀποστόλων Χριστοῦ, ὡς ἀληθῶς ὁ μιμητὴς καὶ ὁμότροπος· αὐτῶν γὰρ τὸν ζῆλον Πάτερ, ἀναλαβὼν ἱερωῶς, τοῦ Εὐαγγελίου κῆρυξ ἔνθεος, καὶ στόμα θεόφθογγον, ἐχρημάτισας Ὅσιε, τοῖς ἐν δουλείᾳ, χαλεπῇ κινδυνεύουσιν, ὧν διέπλασας, τῶν ἡθῶν τὴν κατάστασιν, λόγῳ διδασκαλίας σου, καὶ πλείστοις ἐν θαύμασι, τούτων τὸν νοῦν ἐδραίωσας, τῷ θεμελίῳ τῆς πίστεως, Κοσμᾶ θεηγόρε· διὰ τοῦτο τὴν ἀγίαν, τελοῦμεν μνήμην σου.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτοῦ.

Χαίροις τῆς ἐπιπνοίας Θεοῦ, ὄργανον θεῖον καὶ δοχεῖον πολύτιμον· ἐλλάμψεως γὰρ τῆς θείας, δι' ἐναρέτου ζωῆς, ὡς Μωυσῆς ἐν Ὄρει κατετρώφησας· ἐντεῦθεν ἐξέδραμες· ὡς Ἀπόστολος ἔνθεος, πᾶσι κηρύττων, εὐσεβείας τὰ δόγματα, καὶ μετάνοιαν, τοῖς πιστοῖς ὑφηγούμενος· ὅθεν τῷ σῶ κηρύγματι, ἡ Ἕπειρος ἅπασα, Μακεδονία καὶ νῆσοι, θεοπρεπῶς ἐκπαιδεύθησαν, Χριστὸν ἀνυμνοῦσαι, τὸν δοξάσαντα Κοσμᾶ σε, δόξη τῇ κρείττονι.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Χαίροις τῆς Αἰτωλίας βλαστός, τῆς Ἐκκλησίας θεοφόρος διδάσκαλος, τὸ στόμα τῆς εὐσεβείας, τῶν ἐσφαλμένων ἡθῶν, ἀμφίστομον ξίφος θείῳ Πνεύματι, Κοσμᾶ Ἰσαπόστολε, ὑποφῆτα τῆς χάριτος, ὁ τῷ σῶ λόγῳ, ἐκ βυθοῦ ματαιότητος, πλείστους Ἅγιε, ὀδηγήσας πρὸς Κύριον· πᾶσι γὰρ παρατέθηκας, τὰ θεῖα διδάγματα, τοῖς ἐν ἀγνοίᾳ τῆς πλάνης, χειμαζομένοις τὸ πρότερον, Χριστὸν ἱκετεύων, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ θεῖον ἔλεος.

Δόξα. Μέλος Δοσιθέου Κατουνακιώτου.

Ἦχος πλδ Νη ς

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Τ^{Νη} ω λο γω τη η ης χα ρι ι τοςτων πι στων νε ρο

γη η η σασ τας ψυ υ χας υι ρς φω τος α α

νε δει ει ξα ας και σκευ η τι μι α Κυ υ ρι ι ρ

τς δσ λω θε νταςτω α λα στο ο ρι Κο σμα θε ε ο ο

ο ο σο ο ο ο φε και το δο θεν σοι οι τα λα

αντον α πο στο λι κω ω ω ως α αυ ξη η η σας

μαρ τυ ρι κως ε δο ο ο ο ξα α α α σας τα

σα θε ε ο ο ο φθο γγα α α χει ει ει ει λη

και νυν τη ης α α α νω δο ο ξηςκα α τα τρου υ φων

α πα αυ ςως ι ι κε ε ε τε ε ε ευ ε υ

πε ε ερτωνψυ χω ω ω ων η η η η μων

Χ **Κ** αι νυν και α ει και εις τς αι ω ω

νας των αιωνων αμην

ε εσποινα προσδεξαι τας δε ησει εις των

δουλων σου και λυτρωσαι ημας απο παασης

α να αγκησ και θλιψε ω ω ω ως

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἢ
Ῥδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον.

Θείας πίστεως. Ἦχος Γα ϝ

Η ει ας πι ι στε ως δι δα σκα λι α ^Γ₂₂ κα τε
κο ο σμη σας την Εκ κλη σι αν ^Γ₂₂ ζη λω της των Α
πο στο ο λων γε ε νο με ε νος ^Π₉ και κα τα σπει ρας τα
θει ει α δι δα γ μα τα ^υ₉ μα ρ τυ ρι κως τον α γω ω
να ε ε τε λε ε σας ^Π₉ Κο σμα εν δο ξε Χρι στον τον Θε ον
ι κε τευ ε ^υ₉ δω ρη σα θαι η μιν το με γα
ε ε λε ε ος ^Γ₂₂

Δόξα. Ἔτερον.

Τῆς ἐρήμου πολίτης. Ἦχος Πα ϝ

Α ι τω λι ας τον γο νον Α πο στο λων τον συμ πο
νον ^Α₂₂ Φι λο θε ος Μαν δρα στο κλε ε ος και τ ο Α α θω το
σε μνω μα ^Π₉ Κο σμαν τον Ι σα πο στο λον πι στοι ^Α₂₂ ως κη
ρυ κα της πι στε ως σο φον ^Α₂₂ και ως με γαν ευ σε βει ει ας
υ φη γη την ^Α₂₂ τι μη σω μεν κραυ γα ζοντες ^Π₉ δο ο ξα
τω δε δω κο τι σοι ι σχυν ^Α₂₂ δο ο ξα τω σε ε στε

φά νω σαντι ^Δδο ξά τω ε νερ γών τι δι α σπ πασιν ι
α α μά α τα ^π9

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Του Γα βρι ηλ φθε γξα με νου σοι Παρ θε νε το χαι
ρε ^Δσυν τη φω νη ε σαρ κου το ο των ο λων Δε
σπο ο της ^π9 εν σοι τη α γι α Κι βω τω ως ε φη ο
δι και ος Δα βιδ ^Δε δειχθης πλα τυ τε ε ρα των ου ρα
νων ^Δβα στα σα σα τον Κτι στην σου ^π9 δο ο ξά τω ε νοι
κη σαντι εν σοι δο ξά τω προ ελ θο ο ντι εκ σου ^Δ
δο ξά τω ε λευ θε ρω σαντι η μας δι α του το ο κς ς
σου ου ου ^π9

* * *

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτίκια,
ἐὰν δὲν προηγήθῃ ἀρτοκλασία·

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεύς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεύς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης·

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν·

Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς· Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἁγίων ἐλεήσει καὶ σώσει ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ λαός· Ἀμήν.

* * * * *